IOSEPHUS FLAVIUS
Admont (?), um 1138/1165
Quelle: http://manuscripta.at/?ID=25967
Copyright: Admont, Benediktinerstift

Veniente ꝯ iacob ad regē & salutante pa
rtē ipregno ei orante pharao scisceta
bat quanto tēpore iā uiuisset. Illo ꝯ. c.
xxx annoꝝ se ēe dicente longinquitatē
uitę iacob uiuat ē. Cū ꝯ duxisset qa pau
ciores annos uixerit quā ei maiores.
ēcessit ei ut cū filiis suis in heliopolita
na urbe ēuersaretur. Illic enim pascua
etiā pastores ei habuerūt. Fames q egyp
tus augebat. & pestis eos potiū inopes fa
ciebat. cū neq; fluuius trā irrigaret. nē
enim crescebat ut moserat. neq; pluerat
ds cū uiuq; pignorantia futuri pude
re nequeūt. Ioseph aū ad pecunias
dantes frumēta cū eis etiā hęc defece
rūt de suis opib & mancipia tritici cū
cōparabant. & qb cūq; ēēt pars aliq tēre
hanc pp̄cio alimōtu cedebant. Sic itaq;
rege omniū possessionū dno facto. alu
alibi migrauerūt qtēn regiones eq fie
rent firma possessio regi. p̄ter sacer
dotū soli. m. his enim regio sua seruata
ē. Non solū q eq corpora ad seruitutē
pestis adduxit. s. etiā mites. ita ut dece
tero adtur pē egestatē alimōtq uenire
coge rent. Imminuente ꝯ fluuio fa
men in undante fructq; abundant
ea ferente. Ioseph ad unā quāq; ueni
ens ciuitatē eiq; multitudine cōgrega
ta. eandē trā quā ipsis cedentibus rē
habere poterant solusq; fruiuntoto re
donabat. & uelut possessionis ppę la
borē amare poscebat. Quintā ꝯ partē
frugū solūmodo regi soluturos. pp̄tea
q illis dabat. Illos ꝯ inopinate tēre do
munos letitia cōp̄hendit. Obquā rē
p̄ cepta s qq; cōstituta. Hoc q m dignu
tas apd egyptios Ioseph potior habe
batur maiorq; fauor a eis regi ēlatus
ē. & ut qntā frugū partē p̄soluere
deberent etiā apd reges posteros lex usta
p̄ mansit. Iacob aū decimo & septimo
anno in egypto cōmoratur & languore
ēfectus p̄sentib ibi filius cū optasset alius
qdē possessionē bonoq & p̄dū p̄ pphetiā.
quē admōdū ex eoq generatione habitu
ri ēent posteri chananeā. qd etiā mul
tis p̄ tēporib effectū ē. Cūq; Ioseph mag
nus p̄conius p̄tulisset qa maloq memo
riā curta frs nō habuerūt. s. benigni potiū
fuerūt in eos & donauerūt bonis innu
meris q nec benefactorib soleant repen
suri p̄cepit qq filius suis ut Ioseph natos
effraym & manassen in numerū suū reci
perent. duuisuri cū eis chananeā. de qb
p hęc loquūm. poposcitq; simul ut ei
sepultura fieret in hebron. & mortuus
ē cū uixisset omis annos. vii. & xl. simul
& c. in nullo maioq suoq cultu diuine
pietatis inferior retributionēq; p meru
it. quā iustū erat ita benignū accipere.
Ioseph aū ēcedente sibimet rege patris
corp in hebron reducens multa largi
tate sepeliuit. frib aū reuerti cū eo
nolentib cū eos tror haberet ne illos pa
tre mortuo castigaret. ppē neqquā q ei
fecerant nec ulteri curta eos mitis ex
ureret. satisfēc eis ut nichil metue
rent. neq; taliū habere deberent suspec
tionē multaq; bona q secū detulerat
donauit. nichilq; qd curta eos benigne
debuisset in pendere dereliqd. Mortuus
aū & ipse cū uixisset annos. c. & x. uir
tute mirabilis & omia ratione dispo
nens. potestatēq; humilit agens qd u
tiq; huiūm felicitatis causa fuit ei apd
egyptios. & aliunde scilicet uenente
& tale quale dudū dicim passii calumniā.
Mortui s etiā ei frs in egypto felicit con
uenientes. quoq corpora in hebron

terras